

Yılmaz, O., Voltan Acar, N. (2015). Psikolojik danışman eğitiminde süpervizyonun önemi ve grupla psikolojik danışmadaki rolü. *Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 15(1), 342-356.

Geliş Tarihi: 16/11/2014

Kabul Tarihi: 05/04/2015

PSİKOLOJİK DANIŞMAN EĞİTİMİNDE SÜPERVİZYONUN ÖNEMİ VE GRUPLA PSİKOLOJİK DANIŞMADAKİ ROLÜ

Olca YILMAZ *
Nilüfer VOLTAN ACAR **

ÖZET

Psikolojik danışman eğitiminde süpervizyon, diğer meslek yaşantısı öncesi alınan eğitimin içeriğinden farklı olarak, teorik bilgiler dışında eğitilenlerin meslek yaşantılarında kullanabileceği uygulamalı bir gözetim hizmetidir. Özellikle grupla psikolojik danışma gibi farklılık gösteren psikolojik danışma uygulamalarında kullanılacak süpervizyon yöntemi ve etik hususlar daha da önem kazanmaktadır. Süpervizyon konulu araştırmalarda ise daha çok bireysel psikolojik danışma uygulamalarına yer verilmiş ve az sayıda çalışmada grupla psikolojik danışma ve süpervizyon konularına birlikte değinilmiştir. Bu makalede grupla psikolojik danışma odağında; psikolojik danışman eğitiminde süpervizyonun önemi, süpervizyonun tanımı, süpervizör-psikolojik danışman ilişkisi, süpervizyon yöntemleri ve kullanılan yardımcı araçlar, süpervizör eğitimi ve etik konular üzerinde durulmuştur.

Anahtar sözcükler: Süpervizyon, Grupla Psikolojik Danışma, Psikolojik Danışman Eğitimi.

THE IMPORTANCE OF SUPERVISION IN PSYCHOLOGICAL COUNSELOR TRAINING AND ITS ROLE IN GROUP COUNSELING

ABSTRACT

In psychological counselor training context, supervision is obviously different from other theoretical lectures, addressing practical issues for implementation. Supervision process and related ethical issues need to be much more emphasized especially in some distinctive psychological counseling practice, such as group counseling. But considering the available data, lack of sample and difficulties in research methodology, there are few researches on supervision. This article focuses on the importance of supervision in psychological counselor training, supervisor-counselor relationship, supervision methods, useful tools, supervisor training and ethical issues specifically in group counseling context.

Keywords: Supervision, Group Counseling, Psychological Counselor Training

* Uzm. Psi. Dan., Hacettepe Üniversitesi, olcayilmaz@hacettepe.edu.tr

** Prof. Dr., Hacettepe Üniversitesi, nva@hacettepe.edu.tr

1. PSİKOLOJİK DANIŞMAN EĞİTİMİ VE SÜPERVİZYON

Psikolojik danışman eğitimi diğer bir çok akademik programdan farklı olarak, teorik bilgileri edinmenin yanı sıra uygulamaya dönük becerileri de kazandırmak durumundadır. Özellikle eğitsel rehberlik dışında kalan ve belirli beceri ve deneyimleri gerektiren grupla psikolojik danışma gibi alanlarda teorik bilgi yeterli olamayacağı gibi psikolojik danışmanların kişisel çabaları da etkili bir gelişim sağlayamamaktadır. Araştırma bulguları grupla psikolojik danışma liderlerinin süpervizyon almadıklarında hataları belirleyemediklerini ve yapılacaklar konusunda planlama yapamadıklarını, aksine sürekli aynı etkisiz müdahaleleri içeren bir kısır döngüye girdiklerini göstermiştir (Janice ve DeLucia-Waack, 2004). Psikolojik danışma ve rehberlik alanında özel becerileri gerektiren uygulamalarda en doğru eğitsel gelişim, bu alanda deneyim sahibi kendisinden daha üst düzeydeki meslektaşlarının denetim ve değerlendirmeleriyle, başka bir ifadeyle süpervizyonla gerçekleşebilir.

Psikolojik danışman eğitimi halen yeterince araştırılmamış ve gelişmekte olan bir alandır (McLeod, 2003). Psikolojik danışman eğitiminin önemli bir bileşeni olan süpervizyon konulu araştırmaların sayıca az olması ise birkaç nedene bağlıdır. Öncelikle nitel süpervizyon araştırmaları zor olmaları ve çok çaba gerektirmesiyle beraber, bu tür araştırmalarda kullanılacak örneklem de diğer araştırmalara göre sınırlıdır. İkinci olarak süpervizyonu kapsamlı incelemek demek süpervizörler, danışanlar ve psikolojik danışmanların tümüne ilişkin verilerin toplanması demektir ki bu da zorlayıcı bir iş yükünü içerir. Son olarak da sadece az sayıda araştırmacı tarafından bir program dahilinde süpervizyon konulu araştırmalar yapılmaktadır (Ladany ve Inman, 2008). Gerçek anlamda etkili ve geçerli bir süpervizyon şemsiyesinin psikolojik danışma ve rehberlik alanına kazandırılması için, öncelikle bu kavramı şekillendirecek ve içeriğini zenginleştirecek nitel ve nicel çalışmalara ihtiyaç vardır (McLeod, 2003).

Türkiye’de psikolojik danışman eğitiminde süpervizyonun rolüne ve etkisine ilişkin yapılan çalışmalar son yıllarda artış göstermeye başlamıştır. Özellikle bireyle psikolojik danışma uygulaması süpervizyonuna ilişkin araştırmaların yapıldığı dikkati çekmektedir. Ancak, her ne kadar süpervizyona ilişkin çalışmalarda bir artış olsa da halen sayıca oldukça sınırlıdır (Aladağ, 2014). Bu çalışmanın amacı da özellikle grupla psikolojik danışmayı merkeze alarak bu ihtiyacı gidermeye yönelik bir çerçeve ortaya koymaktır.

1.1. Psikolojik Danışman Eğitiminde Süpervizyon

Psikolojik danışmanların meslek hayatlarında gerçekleştirdikleri psikolojik danışmalar, denetleme ve değerlendirme olmadığında yeterli niteliğe erişemezler. Böyle bir durumda aynı hatalar her oturumda tekrarlanmaktadır (Yalom, 1992). Bu da, teorik bilginin yanında uygulamayla ilgili doğru dönütler almanın gerekliliğini gözler önüne sermektedir. Uygulamaların mesleki tecrübe doğrultusunda güçlendirilmesine katkıda bulunan süpervizyon psikolojik danışman eğitiminde olmazsa-olmaz bir bileşendir. Süpervizörler (süpervizyon veren deneyimli psikolojik danışmanlar) psikolojik danışmanlara uygulamaların yer aldığı gerçek mesleki yaşantılarında rehberlik ederler (Drapela, 1983; Renfro-Michel, 2006). Anlaşılacağı üzere süpervizyon, psikolojik danışman eğitiminde mesleki yaşantıyı önemseyen bir işlev üstlenmektedir.

Gerçekleştirilmek istenen eğitim amacı dikkate alındığında süpervizörün sorumlulukları daha belirgin hale gelmektedir. Süpervizyon uygulamasının Bradley ve Boyd'a (1989) göre üç ana hedefi vardır;

1. Psikolojik danışmanın bireysel ve mesleki gelişimine yardımcı olmak
2. Psikolojik danışmanın becerilerini artırmak
3. Psikolojik danışmanların uygulamalarında yetkin ve etik olup olmadıklarını kontrol etmek (Akt., Renfro-Michel, 2006).

Belirtilen hedefler incelendiğinde bunların aslında psikolojik danışman eğitiminin çerçevesini oluşturacak kadar önemli konular olduğu fark edilmektedir. Özyürek (2009) bu konuda yaptığı bir ulusal tarama çalışmasında, süpervizyonun çok geniş öğrenci gruplarıyla, çoğunlukla gerekli yeterliğe sahip olmayan süpervizörler tarafından yeterince etkin olmayan bir biçimde verildiği sonucuna varmıştır. Mcleod'un (2003) da belirttiği gibi psikolojik danışmanların eğitim süreçlerinin, sahip oldukları beceri ve kuramsal bilgilerini uygulamaya koyma fırsatını elde edecekleri süpervizyonlu uygulamaları kapsamaması gerektiği kabul edilir. Dolayısıyla süpervizyon psikolojik danışmanların eğitiminde, özellikle alan uygulamalarında olmazsa olmaz bir süreçtir.

Özellikle grupla psikolojik danışma gibi, farklılık içeren bir psikolojik danışma sürecinde önemli bir rolü olan grup lideri uygulamaya yönelmeli ve teorik bilgiye sahip olmanın yanında süpervizyon da almalıdır (Vespia, Heckman-Stone ve Delworth, 2002; Voltan-Acar, 1992;). Her psikolojik danışman, grup yürütemez. Psikolojik danışmanların grupla psikolojik danışma yapabilmeleri için; psikolojik danışma ve rehberlik alanının derslerinin yanı sıra, grupla psikolojik danışma ilke ve teknikleri, grup dinamiği derslerini almaları, grup laboratuvarına katılmaları, ayrıca değişik liderlerin yönettikleri grupla psikolojik danışma oturumlarına grup üyesi olarak katılmaları şarttır (Voltan-Acar, 2009, 2012). Corey (2012) de aynı koşulların grup liderlerinin yetkinliği için gerekli olduğunu belirtmiş, ayrıca grupla psikolojik danışma eğitimi alan psikolojik danışmanların üç şartı yerine getirmelerini tavsiye etmiştir: (1) Bireysel danışma almış olmak, (2) Grupla psikolojik danışma almış olmak, (3) Bir eğitim grubu veya süpervizyon grubuna katılmış olmak.

1.2. Süpervizyonun Tanımı

Süpervizyon, gerek bireysel psikolojik danışma, gerekse grupla psikolojik danışma alanındaki uygulamalara ilişkin, psikolojik danışmanın, kendisinden daha üst düzeyde olan alanda yetişmiş bir kişiye denetlenmesidir. Psikolojik danışman, psikolojik danışma sürecinde, danışanına karşı olumlu, ya da olumsuz bazı duygular yaşayabilir, danışanına ilişkin objektifliğini kaybedebilir, bağdaşım içinde olmayabilir. İşte sözü edilen bu göstergeler, psikolojik danışmanın kendiyle ilgili yardım almasının işareti olarak görülebilir. Psikolojik danışman süpervizyon ile, kendiyle ilgili yardım alabileceği gibi, bu süreçte, danışana yardım etmesi konusunda daha donanımlı olabilmesi için de yardım alır (Voltan-Acar, 2009,2012). Drapela (1983) da süpervizyonu, psikolojik danışmanların danışanlarına sundukları profesyonel hizmetin kalitesinin değerlendirildiği bir gözetim, rehberlik ve değerlendirme süreci olarak tanımlamıştır. Bir başka tanıma göre ise süpervizyon, eğitim gören psikolojik danışmanların, kuramsal bilgilerini alan bilgileriyle ilişkilendirmelerini sağlayan bir öğretim metodudur (Paessler-Chesterton, 2008). Tüm bu tanımlardan anlaşılacağı üzere süpervizyon; deneyimli ve eğitilmiş bir psikolojik danışman tarafından gerçekleştirilen, psikolojik danışmanlara,

bununla birlikte dolaylı da olsa danışanlara ve nihayetinde psikolojik danışma ve rehberlik hizmet alanındaki uygulamalara denetim getiren, uygulamaya dönük bir eğitim sürecidir.

Konsültasyon ise süpervizyon kavramı ile sıkça karıştırılan bir terimdir. Konsültasyon bir psikolojik danışmanın bir danışanla ilgili olarak bir ya da birden fazla meslektaşıyla görüş alış verişinde bulunmasıdır. Süpervizyon bir çok yönüyle konsültasyon türlerinden ayrılır. Örneğin bir çok konsültasyon türü zamanca sınırlıyken, süpervizyon psikolojik danışmanla süpervizör arasında zaman sınırlaması olmadan devam eden bir ilişki türüdür. Konsültasyonda kişiler arası derinlemesine bir ilişkiye genellikle rastlanılmazken, süpervizyonda bu durum söz konusu olabilmektedir. Yine konsültasyonda tarafların birbirlerini değerlendirmelerine yönelik bir sorumlulukları yoktur. Ancak süpervizyonda, süpervizör bir biçimde psikolojik danışmanı değerlendirmek durumundadır (Neukrug, 2012).

1.3. Süpervizör – Psikolojik Danışman İlişkisi

Süpervizör-psikolojik danışman ilişkisi süpervizyon sürecinin en temel faktörüdür ve üç bileşenden oluşur. İlk olarak, süpervizörün rolünden dolayı sahip olduğu gücü de göz önünde tutan, kişiler arası bir yapı söz konusudur. Bu yapı; süpervizörün sahip olduğu güç ile psikolojik danışmanın yetersizliği ve bağıllığı nedeniyle bir yakınlık düzeyini içerir. Ardından bu ilişkinin safhalar halinde; başlangıç, gelişme ve sonlandırma olarak ilerlediği söylenebilir. Son olarak, süpervizyonun öğrenme yaşantılarına ilişkin beklentilerinin belirlendiği bir uzlaşmayı içerdiği ifade edilebilir (Ladany ve Inman, 2008).

Süpervizyon, en yalın haliyle aslında süpervizör-psikolojik danışman-danışan üçlüsünün oluşturduğu bir sistemdir. Bütün homeostatik mekanizmalarda olduğu gibi, bu sistemde de bir bileşende değişiklik oluşturmak sistemin tümünde değişikliğe yol açmaktadır. Bu durum süpervizyonun çarpıcı bir yönünü de göstermektedir: psikolojik danışmada gelişim sağlandığında, onun danışanında da değişimler muhakkak gözlenir (Neukrug, 2012). Ortaya konulan bu ilişki Drapela'nın (1983) da ifade ettiği gibi; psikolojik danışmana ve psikolojik danışma hizmetinin sonuçlarına odaklanmış olsa da, aslında süpervizyonun danışana da dolaylı yararları olan bir kavram olduğunu göstermektedir.

Süpervizör-psikolojik danışman ilişkisi tıpkı psikolojik danışmada olduğu gibi kişiler arası etkileşimi içeren bir süreçtir. Bu ilişkinin içeriği ve doğası, sonucu ve psikolojik danışmanın deneyerek öğrenme yaşantısını olumlu ya da olumsuz yönde etkileyebilir (Paessler-Chesterton, 2008). Etkili bir süpervizyon psikolojik danışmanla süpervizörün ilişkisinin kalitesine bağlıdır. Güven bu ilişkide önemli bir bileşendir ve uyumlu bir işbirliği için şarttır (Renfro-Michel, 2006). Süpervizyon oldukça yoğun ve zaman zaman çok özel konulara değinilen kişiler arası bir ilişkidir. Bu nedenle bazen bu süreç psikolojik danışman için terapötik ve farkındalık kazandırıcı bir niteliğe bürünebilir. Ancak her ne kadar süpervizyon terapötik bir yapıya bürünse de aslında terapi değildir. Süpervizyonun bu görünmeyen sınırı geçerek terapiye dönüşmesinin sıklaşması halinde süpervizör, psikolojik danışmanın ayrıca bir başkasından psikolojik danışma hizmeti alması konusunu değerlendirmelidir (Neukrug, 2012).

Süpervizyon kavramı kelime kökeni dikkate alındığında süpervizör için başlı başına kaygı kaynağı olabilir. Grigg'e (2006) göre eğitilmesi hedeflenen psikolojik danışmanla

süpervizör arasındaki güç farkını vurgulamakla birlikte süpervizöre yüklediği sorumluluğu da içerisinde taşımaktadır, çünkü süpervizör, psikolojik danışmana göre çok daha üstün yeteneklere ve özelliklere sahip olmak gerekliliğini hisseder. Bu tür bir ilişkide süpervizyon alan psikolojik danışmanın, sürece katılımının sağlanması istendik sonuçlar elde etmek açısından oldukça önemlidir. Örneğin oturumların video kaydının incelenmesi esnasında süpervizör bu durumu sağlamak için psikolojik danışmana “Burada benim özellikle görmemi istediğin neler var?”, “Burada neler yaşadın?” gibi sorular yöneltebilir. Süpervizör değil, psikolojik danışman merkezli böyle bir yaklaşım direnci azaltacağı gibi güven ve desteğin artmasına yardımcı olur (Paessler-Chesteron, 2008).

2. SÜPERVİZYON YÖNTEMLERİ

Süpervizyon geleneksel anlamıyla bire-bir ya da grup süpervizyonu olarak gerçekleştirilebilir. Bireysel olarak gerçekleştirilen süpervizyon, psikolojik danışmanla bire-bir yapılmasının ve psikolojik danışmana geniş bir süre ayrılmasının doğal sonucu olarak psikolojik danışma oturumlarının derinlemesine incelenmesini sağlar (McLeod, 2003). Bireysel süpervizyonun önemli bir sonucu da süpervizörün psikolojik danışmanın gelişimine katkıda bulunduğu bir “akıl hocalığı” sürecini de beraberinde getirmesidir. Bu durum aşağıda açıklanan grup süpervizyonunda nadiren oluşmaktadır (Neukrug, 2012). Grigg (2006), bireysel süpervizyonun ayrıca süpervizöre psikolojik danışmanın belirli becerilerine odaklanma ve transferans gibi önemli konulara yönelme serbestisi tanıdığını ifade etmiştir.

Süpervizyon bireysel olarak yapılabileceği gibi aynı düzeyde olan bir grup psikolojik danışmanla da yapılabilir (Grigg, 2006; Kees ve Leech, 2002; McLeod, 2003; Neukrug, 2012). Grup süpervizyonu olarak adlandırılan bu tür bir süpervizyon oturumu, genellikle üç ile yedi psikolojik danışmanla ve danışanın kişiliği ve aile dinamikleri üzerine eğinilen bir vak’a tartışması şeklinde gerçekleştirilir (Neukrug, 2012). Grup süpervizyonunun en belirgin faydası süpervizörün aynı anda bir çok psikolojik danışmana eğitim vermesi yönüyle ekonomik olması ve grup üyelerinin bir birlerinin yaşantılarından öğrenmeleridir (McLeod, 2003). Her ne kadar grup süpervizyonunda, grupla psikolojik danışmada bilinen dinamiklerden faydalanılsa da süpervizörün bu dinamikleri kontrol altında tutması gereklidir ve bazen de bir üyenin uygulamasıyla ilgilenilmesi, diğer üyelere ayrılan zamanı ve grubun fonksiyonelliğini azaltabilir (Kellum, 2009). Etkili bir grup süpervizyonu, süpervizörün deneyimi, grup yönetim becerileri, grup dinamikleri ve yaratıcılığı içeren karmaşık bir bileşime ihtiyaç duyar (Kees ve Leech, 2002).

Bazı durumlarda da belirli bir lider veya süpervizör olmadan bir grup psikolojik danışman bir birlerine süpervizyon yaparlar. Buna da akran süpervizyonu denir. Bu tür bir süpervizyonunu bireysel süpervizyondan ayıran esas, psikolojik danışmanların süpervizör dışında akranlarından da yardım ve geri iletim almalarıdır (McLeod, 2003). Aladağ ve ark. (2011) akran süpervizyonu ile psikolojik danışmanların farklı bakış açıları gördüklerini, fark etmediklerini görme fırsatı bulduklarını, dış grup üyelerinin zaman zaman süpervizörün görmediği noktaları görebildiklerini, dışarıdan nasıl görüldüklerini ve artılarını-eksilerini öğrendiklerini belirtmiştir. Ayrıca benzer yaşantılardan geçtikleri için akranları tarafından anlaşıldıklarını hissettiklerini ve bu metodun geliştirici olduğunu ortaya koymuştur. Psikolojik danışman adaylarının grup ortamında akran desteği almaları, grup ortamında yaşanan evrensellik hissiyle uygulamaya ilişkin kaygılarını

azaltabilmeleri, olgu paylaşımlarından ve karşılıklı etkileşimden yararlanmaları kolaylaşmaktadır (Çetinkaya ve Kararımak, 2012). Ancak Akran gruplarıyla yapılan çalışmalar her zaman beklendiği kadar faydalı da olmayabilir. Akranlar gereğinden fazla destekleyici ve tavsiyede bulunma yönelimli olabilirler ve bu nedenle grup da hedefinden sapabilir (Borders, 2001).

Bireysel ya da grup süpervizyon yöntemlerinden hangisinin kullanılacağı durumsal olarak değişmekle birlikte Grigg'e (2006) göre eğer eğitimin amacı farkındalık kazandırmak üzerine kurulmuş ve hedeflenen farkındalık düzeyi ve geliştirilmek istenen beceri, diğer psikolojik danışmanlarla ortak ise grup süpervizyonu doğru bir tercih olabilir. Diğer taraftan kişisel tercihler, maliyet, uygunluk, kurum politikası ve psikolojik danışma felsefesi gibi bir çok etkene bağlı olarak süpervizyon türü belirlenir (McLeod, 2003). Aslında genellikle önerilen bir yaklaşım grup süpervizyonunun bireysel süpervizyonla birlikte kullanılmasıdır. Bu iki yöntemin karşılaştırıldığı araştırmalar psikolojik danışmanın gelişimine her iki yöntemin eşit düzeyde katkıda bulunduğu yönündedir (Ray ve Altekruze, 2000).

Süpervizyon yönteminin belirlenmesinde bir başka bilinen etken de gerçekleştirildiği kuramsal çerçeve olabilmektedir. Son 20 yılda psikolojik danışma uygulamaları üzerinde kapsamlı araştırmalar olmasına karşın, süpervizyona ilişkin kuram ve araştırmalara oldukça az dikkat çekilmiştir. Bunun da ötesinde süpervizyonun kuramsal yapısı ile uygulamaları arasındaki ilişki daha da az irdelenmiştir. Süpervizyonla ilgili önemli sayılabilecek sadece birkaç kuramsal model bulunmakla birlikte bunların da çok azı deneysel tabanlıdır ve yine çok azı araştırmalarca desteklenmiştir (Ladany ve Inman, 2008).

Süpervizyona ilişkin kuramsal modeller genel olarak iki başlık altında toplanabilir: psikoterapi temelli modeller ve süpervizyon temelli modeller. Psikoterapi temelli modeller süpervizyon uygulamasında genel olarak psikoterapi koşullarını kullanır (Neukrug, 2012). Her ne kadar bu tür bir yaklaşım mantıklı gibi görünse de sınırlılıkları da vardır; çünkü psikolojik danışmana bir bakış açısı kazandırmak ve danışanla etkili olarak çalışmasında yardımcı olmak gibi süpervizyon amaçları ile psikoterapi amaçları birbirinden oldukça farklıdır. Süpervizyon temelli modeller ise süpervizyonun kendine has özellikleri olan, süreç yönelimli, sonuç odaklı bir olgu olduğu ve diğer bağlamlardan örneğin psikolojik danışma oturumlarından farklılaştığı sayılısına dayanır. Doğaldır ki süpervizörün psikolojik danışmanın duygularına değindiği durumlarda olduğu gibi, süpervizyonun psikolojik danışma oturumlarına benzer yanları da vardır. Ancak bu durumlarda dahi süreç psikolojik danışmada olduğu gibi işletilmez. Bir yönüyle süpervizyon, psikolojik danışma ve eğitim gibi birbiriyle ilişkili iki etkinliğin harmanlanmasıdır (Ladany ve Inman, 2008).

Açıklanan bu sınırlılıklar göz önünde bulundurularak, süpervizyon metodu kaynağını aldığı terapötik kuramla ilişkilendirilerek de çeşitlendirilebilir: Gestalt, davranışçı, bilişsel süpervizyon gibi (Grigg, 2006). Böylece bilinen psikolojik danışma kuram ve uygulamalarından faydalanmak her bir kuramın güçlü yanlarının süpervizyon ortamına taşınması açısından faydalı olur (Pearson, 2006). Örneğin; çözüm odaklı yaklaşımı kullanan bir süpervizör psikolojik danışmana bu yaklaşımda yer alan "istisnai sorular" tekniğini kullanarak şu soruyu sorabilir: "Bu danışanla çalışmada çaresizlik yaşıyorsun. Daha önceki oturumlarınızda ilerleme kaydettiğiniz durumlar nelerdi, neleri farklı yapıyordun?", veyahut davranışçı yaklaşımı kullanan bir süpervizör rol oynama tekniğini

kullanırken, bilişsel yaklaşımı kullanan bir süpervizör psikolojik danışmanın farkındalığını artıracak bilişsel süreçleri süpervizyon ortamına taşıyarak eğitim ortamını zenginleştirebilir.

Süpervizyonda uygulanacak yöntem sürecin işleyiş tarzına ilişkin olarak da belirlenebilir. Birk (1972), süpervizyon yöntemlerinin empatik anlama düzeylerine ilişkisini araştırmış ve çalışmasında didaktik ve yapılandırılmış süpervizyon uygulamalarının psikolojik danışman eğitiminde etkili olduğunu saptamıştır. Araştırmada, bu tür yöntemlerin özellikle mesleğin başlarında etkili olduğu ve her duruma genellenmesinin güçlüğü belirtilmiştir. Sonuç olarak, öğrenme potansiyelinin en üst düzeyde gerçekleştirilmesi için farklı stratejilerin bir sentezinin yapılmasının gerekliliği vurgulanmıştır. Yapılan araştırmalar süpervizörler arasındaki tutum farklarının süpervizyon esnasındaki rollerin algılanma şekliyle ilişkili olduğunu ortaya çıkarmıştır. Genel olarak süpervizörler en az düzeyde yapılandırılmış bir demokratik tartışma ortamını tercih ederler.

Süpervizyon oturumlarının yapılandırılma derecesi de kullanılacak yöntemi seçmede belirleyici olabilmektedir. Bernard ve Goodyear (2004) etkili süpervizyon için kesinlikle bir planlamaya ihtiyaç duyulduğunu ve süpervizyonu planlamanın süpervizörün temel sorumluluklarından biri olduğunu belirtmiştir. Böylesine yapılandırılmış bir yaklaşımda süpervizyon sürecinin ana hatları kısmen de olsa belirlenmiş olur. Ancak ana hatları belli olmakla beraber literatürde süpervizyonun spontan olarak gerçekleşmesi ve oturumların “akışına bırakılması” da tavsiye edilmiştir. Paessler-Chesterton (2008) ise bu tür bir yaklaşımın, yani oturumların hemen hiç yapılandırılmamasının, özellikle süpervizyon alan psikolojik danışman açısından belirsiz bir eğitim süreci olarak algılanacağını ve bu sürece karşı kaygı oluşturacağını ifade etmiştir. Aynı araştırmacı çalışmasında sürecin yapılandırıldığı hallerde, süpervizyonun boyutlarının açığa çıkacağını, oturumların öngörülebilir, organize ve odaklanmış olacağını belirtmiştir.

2.1. SÜPERVİZYON OTURUMLARINDA KULLANILAN ARAÇLAR

Süpervizyon süreci büyük oranda psikolojik danışmanın süpervizyon ortamına getirdiği bilginin niteliğine bağlıdır (McLeod, 2003). Bu süreçte kullanılan bilgiler; çift taraflı aynalar, oturumların özetini içeren raporlar, ses ve video kayıt cihazları ve diğer bazı teknolojik yardımları içerir. Bu yardımcı malzeme ve araçların kullanımı etik anlamda ve psikolojik danışmanın eğitiminde sağladıkları fayda ve sakıncalar açısından farklı özelliklere sahiptir.

Psikolojik danışma odalarının dışında, çift taraflı bir ayna kullanılarak gerek süpervizörlerin psikolojik danışmanları gözlemlemesi, gerekse de deneyimli psikolojik danışmanların uygulamalarının öğrenciler tarafından izlenmesi psikolojik danışman eğitiminde yaygın bir metottur (Jevne, Sawatzky ve Pare 2004). Bu gözlemler süpervizöre danışan ve psikolojik danışmanın sözsüz mesajları ve iletişim biçimiyle ilgili önemli ipuçları verebilir. Voltan-Acar'ın (2009, 2012) belirttiği gibi karşıt transferansın anlaşılmasında temel yol süpervizyon almaktır, grubun aynalı odadan izlenmesi ya da kayıt edilerek çözümlenmesiyle yapılan süpervizyonlarla bu durum daha kolay anlaşılabilir.

Psikolojik danışma oturumlarının özetinin yazılması ve bu özetin süpervizyon oturumlarında kullanılması bir diğer kolaylaştırıcı araçtır. Yalom (1992) özetleri oturumların akışını, her bir üyenin oturumlara katkılarını ve psikolojik danışmanın

oturum sonrasındaki soru ve çekincelerini anlatan bir öykü olarak nitelemiştir. Özetlerin diğer faydaları arasında, oturum esnasında fark edilmeyenlerin sonradan fark edilmesi, grubun süreciyle ilgili boylamsal bir bakış açısına erişme olanağının sağlanması olarak sıralanabilir. Ancak özetlerin önemli bir sınırlılığı sadece hazırlayanın bakış açısını içermesidir. Ayrıca hazırlayanların yazım becerileri ve kendilerini de bu yolla ifade etmede zorluk yaşamaları da olasıdır (McLeod, 2003).

Süpervizyonda ses kayıtlarının kullanılmasının, psikolojik danışmanın kayıt altına alındığının farkında olması, yani spontan davranmaması, iç süreçler hakkında bilgi edinilememesi ve tek bir oturumun psikolojik danışmanın genel yaklaşımını yansıtamaması gibi bazı sakıncaları vardır (McLeod, 2003). Yaygın olmasına rağmen ses kayıtları danışanların otantik keşfini engellemesi ve kişisel problemlerini açıklıkla yansıtmaması nedeniyle hem danışan hem de psikolojik danışman tarafından memnuniyetsizlikle karşılanabilmektedir. Teyp kayıtlarına benzer sınırlılıklara sahip olmakla birlikte, video kayıtları ise özellikle psikolojik danışmanın ifadeleri dahil, daha detaylı bilgi vermesi ve süpervizör ve psikolojik danışmanın birlikte incelemesine olanak sağlaması açısından oldukça faydalıdır. (Paessler-Chesterton, 2008; Yalom, 1992). Video kayıtlarının kullanımı ile çift taraflı aynalarda olduğu gibi danışanların ve psikolojik danışmanların önemli ve sözel olmayan yönleri de belirlenebilmektedir.

Etkililiği, sonuçları ve yüz-yüze süpervizyonla eşdeğerliliği konularında henüz sınırlı araştırmalar olsa da teknolojik ilerlemeler psikolojik danışman eğitimi ve süpervizyon uygulamalarını da etkilemiştir. Teknolojinin psikolojik danışman eğitimi ve süpervizyon uygulamalarına ilişkin olumlu katkıda bulunabilecek bir potansiyeli vardır (Gore Jr. ve Leuwerke, 2008). İlk zamanlardaki ses ve görüntü kayıtlarına ilave olarak günümüz süpervizyon uygulamaları telefon, bilgisayar, video konferans ve internetin kullanımını da kapsamış ve zaman ve mekan kısıtlamaları ortadan kalkmıştır (Paessler-Chesterton, 2008).

Elektronik posta, eş zamanlı iletişim, bilgisayar yardımlı canlı süpervizyon ve videokonferans gibi araçlar yüzyüze süpervizyonu güçlendirici olabilir ve hatta yerini dahi alabilir. Bilgisayar tabanlı süpervizyonun olası faydaları arasında uzak mesafelerden (özellikle kırsal kesimler) süpervizyon yardımı alınabilmesi ve alandaki uzmanlardan çok sayıda psikolojik danışmanın faydalanması sayılabilir. Ancak yine de teknolojinin süpervizyonda kullanımına ilişkin çok ciddi endişeler de vardır. Süpervizyon uygulamalarında kullanılacak bir çok teknolojik uygulama hem danışan hem de psikolojik danışmanın gizliliği açısından yeterli derecede güvenilir değildir (Gore Jr. ve Leuwerke, 2008). Ayrıca sayılan tüm bu yeniliklere rağmen McCurdy (2002) süpervizyon metodlarını karşılaştırmış ve en etkin yöntemin yüz-yüze görüşme olduğunu belirtmiştir. Özellikle, video kayıtları ve video konferans gibi doğrudan gözleme dayanan araçların psikolojik danışmanın kaygı düzeyini artırabileceği düşünülmektedir. Gerçekten de her ne kadar bir çok fayda sağladığı bilinse de teknolojik yenilikler ve uzaktan süpervizyon uygulamalarının sınırlarının belirlenmesi, yüz-yüze uygulamalarla eşdeğerliliğinin ve etik ve mesleki açıdan fayda ve zararlarının ortaya konulmasına ihtiyaç vardır (Gore Jr. ve Leuwerke, 2008).

3. SÜPERVİZÖR EĞİTİMİ VE ETİK KONULAR

3.1. Süpervizör Eğitimi

Literatürde belirgin bir standart olmamasından dolayı süpervizörlerin uygulamalarında; profesyonel organizasyonların yeterlilik standartları, eğitim programlarının anahatları, teorik yönelmeler, model alınmış süpervizörler ya da süpervizörün geçmişte edindiği deneyimler gibi farklı değerlendirme kriterleri ortaya çıkmaktadır. Bu nedenle süpervizyon alan psikolojik danışmanlar da standartların belirsizliği, süpervizörlerin farklı özelliklerine ve uyguladıkları metodlara göre keyfi durumlarla karşılaşmaktadırlar. Doğru ortaya konulmuş geri bildirimler ve hedef belirlemek bu eksikliği giderebileceği gibi süpervizyon ilişkisinde psikolojik danışmanın doyum düzeyini de artırabilir (Vespia, Heckman-Stone ve Delworth, 2002).

Süpervizyon sürecinin üç temel ögesi olduğu düşünülür bunlar; süpervizör, psikolojik danışman ve danışandır. Ancak, özellikle psikolojik danışmanların mesleki gelişimi söz konusu olduğu bu durumda ilk bakışta fark edilmeyen dördüncü bir öge de vardır. Süpervizör denetçi ve rehberlik edici kimliğinin yanında uygulamalar esnasında bir taraftan da kendi eğitim sürecinde bulunur. Bu kapsamda yeniden tanımlandığında süpervizyon süreci dört ögeden oluşur; süpervizör, “süpervizyon eğitimi alan süpervizör”, psikolojik danışman ve danışan, çünkü bu süreç süpervizörün de eğitimini kapsamaktadır (Pelling, 2008).

Psikolojik danışmanlık kimliğinden süpervizör kimliğine doğru mesleki anlamda gelişimsel bir geçiş söz konusudur. Watkins (1993) psikolojik danışmanların süpervizöre doğru dönüşüm sürecini dört aşamada gerçekleştirdiğini ve her bir aşamada belirli görev ve sorumlulukların psikolojik danışmanı beklediğini belirtmiştir. Bu aşamalar aşağıdaki şekilde sıralanabilir (Akt., Pelling, 2008) ;

1. Rol karmaşası: Yeni bir süpervizör bu aşamada psikolojik danışman ve süpervizör kimliği arasında karmaşa yaşar ve rol tanımlaması yapmakta zorlanır. Süpervizyon uygulamalarında katı kurallara yönelirler ve müdahaleler görece yapaydır. Süpervizör eğitiminde ilişkilerin belirlenmesine yardımcı olmaya ihtiyaç vardır.
2. Rol dönüşümü ve geçiş: Bu aşamada süpervizör güçlü ve zayıf taraflarını ayırt etmeye başlar ve daha esnektir ancak yine de transferans ve karşıt-transferansı belirleyemez.
3. Rol ayrımı: Süpervizyon uygulamalarında tutarlılık oluşmuştur ve süpervizör güçlü ve zayıf yönlerini gerçekçi bir şekilde ortaya koyabilir. Süpervizör, transferans, karşıt-transferans ve sürecin işleyişiyle ilgili aksaklıkları belirleyebilir.
4. Rol yetkinliği: Süpervizör kimliği tam olarak belirgindir ve süpervizör artık çok çeşitli konularda psikolojik danışmana yardımda bulunabilir. Bu aşamada süpervizörün eğitiminde ihtiyaca yönelik bir yaklaşım belirlenir.

Yetenekli ve etkili bir süpervizör her şeyden önce yetenekli ve etkili bir psikolojik danışman olmalıdır (Pearson, 2006). Ancak yine de artık deneyimli bir psikolojik danışman olmak süpervizör olmak için tek başına yeterli değildir. Hem psikolojik danışman hem de süpervizör olarak deneyimli olmak ve bu konuda bir eğitim görmek şarttır. İyi bir süpervizör psikolojik danışmanı değerlendirebilecek yetkinlikte olmalı ve

süpervizyonun çerçevesini uygun olarak belirleyebilmelidir. Ayrıca iyi bir süpervizör iyi bir psikolojik danışman da olmalı, danışanı canlandırabilmeli ve problem çözme konusunda da usta olmalıdır (Neukrug, 2012).

3.2. Etik Konular

Profesyonel anlamda sorumlulukların belirlenmesi ve meslek odaları ve derneklerin gittikçe artan etkisi, psikolojik danışmanlar ve eğitim kurumlarını eğitim ve süpervizyon konularında düzenlemelere yöneltmektedir (McLeod, 2003). Türkiye’de süpervizyon uygulamasıyla ilgili olarak Türk Psikolojik Danışma ve Rehberlik Derneği (2007) özellikle mesleki yeterlilik üzerinde durmuş ve genel bir ifade ile “Psikolojik danışmanlar, meslektaşlarının bilimsel ve mesleki etik kural ve standartlara uygun davranıp davranmamaları ile de ilgilenirler” kuralını ortaya koymuştur. Bunun yanında dernek, psikolojik danışmanların yetkinliklerine yönelik “Psikolojik danışmanlar, yalnızca eğitimini gördükleri, yeterince gözetim altında uygulama yaparak ya da uygun yeterli profesyonel uygulamalar yürüterek yetiştirildikleri uzmanlık alanlarında hizmet verebilir, öğretebilir ve araştırma düzenleyebilirler” sınırlamasını getirmiştir. Yeni uygulama alanları ve tekniklere ilişkin olarak ise “Psikolojik danışmanlar, yeni uygulama alanlarında ya da yeni teknikleri içeren çalışmalarda, ancak bu konudaki yetkin kişilerin gözetiminde gerekli eğitimi aldıktan ve denetim altında yeterli uygulamayı tamamladıktan sonra hizmet ve eğitim verebilir ya da araştırma yapabilirler” ifadeleri kullanılmıştır. Bu ifadelerden süpervizörlerin denetim fonksiyonlarının nitelikli ve yetkin psikolojik danışman eğitimindeki önemi açıkça görülmektedir.

Süpervizyon uygulamalarındaki sorumlulukların etik anlamda belirlenmesi tek başına yeterli olmaz. Bu eğitim sürecinin önemli bir parçası olan oturumlarla ilgili ses kayıtları, video bantlar, özet raporlar vb. materyaller de etik anlamda incelenmelidir. Yalom, (1992) ses kayıtları ve video bantları grup dışındaki herhangi biri tarafından izlenecek ise psikolojik danışmanın, izlemenin amacını ve izleyen kimliğini grup üyelerine açıklamak durumunda olduğunu belirtmiştir. Sommers-Flanagan (2004) ile Jain ve Roberts (2009) ise grup ve bireysel psikolojik danışma oturumlarının özet çıkarılarak kayıt altına alınması durumunda gerek görüldüğünde ve özellikle cinsellik gibi kişisel konular söz konusu olduğunda, danışanın kimlik bilgilerinin gizlenebileceğini veya takma isim kullanılabilceğini süpervizörlere önermiştir.

Grup üyelerinin oturumların kayıt altına alınması ve bu kayıtların kullanım amacı hakkında bildirmeleri gerekmektedir. Oturumlardan önce üyelerden yazılı izin alınmalıdır. Eğer kayıtlar araştırma amaçlı kullanılacaksa ya da bir süpervizör tarafından incelenecekse üyelerin kayıt iznini vermeme hakkı doğmaktadır (Corey, 2012). Bilgilendirilmiş onam içerisinde bu konu açıkça belirtilerek danışanın onayı alınabilir. Böylece; bir başkasının (süpervizörün) katılımıyla, danışana kararların sadece psikolojik danışmanın algılarına göre şekillenmediği de bir anlamda gösterilmiş olur. Bu konu özellikle klinik kararların verilmesinde değerlerin etkili olabileceği, danışana ya da bir başkasına zarar verilmesi gibi durumlarda önemlidir (Werth, Cummings ve Thompson, 2008).

Kişisel bilgilerin özellikle teknolojik tabanlı veri depolama sistemlerine kaydedildikten sonra güvenliğini tamamen sağlamak olanaksızdır. Modern çağın getirdiği bu sorun danışmanlara ve süpervizyon alan psikolojik danışmanlara doğrulukla aktarılmalıdır. Özellikle elektronik postaların kullanıldığı uzaktan yapılan süpervizyon hizmetinde had

safhaya çıkabileceği düşünüldüğünde gerekli tedbirleri almak ve hatta bu yöntemi kullanmamak süpervizör ve psikolojik danışmanın sorumluluğudur (Jain ve Roberts, 2009). Bu kapsamda uygulayıcıların gizlilikle ilgili konuları danışana bildirmekle sorumluluklarının bitmediği anlaşılmaktadır.

4. SONUÇ

Psikolojik danışman eğitimindeki önemli sorunlardan birisi, eğitilen psikolojik danışmanın danışanlarla gerçekleştirdiği uygulamaların değerlendirilmesidir. Süpervizyon uygulamaları psikolojik danışman eğitimindeki bu açığı kapatabilir (Connor, 1999). Psikolojik danışma ve rehberlik alanında ve grupla psikolojik danışma gibi özellik gerektiren uygulamalarda, psikolojik danışmanın kuramsal bilgilerden çok uygulamaya yönelik deneyim ve geri iletme ihtiyacı olduğu açıktır. Etik anlamda doğru bir grupla psikolojik danışma uygulaması, liderin yeterince eğitilmiş olması ve grup süreci boyunca süpervizyon almasını gerektirir (Corey, 2012). Süpervizyon konusunda ülkemiz PDR alan yazınına aktarılmış kavramsal ve görgül araştırmalar son derece sınırlıdır. Yakın zamanda yapılan çalışmalar, Türkiye’de de araştırmacıların ilgisinin psikolojik danışman eğitiminde süpervizyon konusuna yönelmeye başladığını göstermektedir (Çetinkaya ve Kararırmak, 2012). Son yıllarda bu konuda artış gösteren çalışmaların yaygınlaşması ve özellikle grupla psikolojik danışma gibi süpervizör ve psikolojik danışman açısından özel nitelik gerektiren psikolojik danışma uygulamalarına değinilmesinde fayda vardır.

Psikolojik danışmanların gelişim süreçlerinde ve mesleki yaşantılarındaki en önemli bileşenlerden birisi, uygun ve etkili bir süpervizyondan faydalanmaktır. Bir çok ülkede psikolojik danışmanları bünyesinde barındıran çok sayıda meslek oluşumu yetkin bir kişiden süpervizyon alınmasını zorunlu kılmaktadır (McLeod, 2003). Eğitim kurumları, üniversiteler ve Türk Psikolojik Danışma ve Rehberlik Derneğinin yönlendirme ve desteğiyle, süpervizyon konulu bilimsel çalışmaların gerçekleştirilmesi ve uygulamaya yönelik tedbirler alınmasının, mesleki kimliğin gelişimi, etik hataların azaltılması ve psikolojik danışmanların yetkinliğinin sağlanması yolunda önemli bir adım olacağı açıktır.

KAYNAKÇA

- Aladağ, M., ve ark.. (2011). Psikolojik danışman eğitiminde grupla çalışma yeterliğinin kazandırılması: Ege Üniversitesi örneği. *Ege Eğitim Dergisi*, 12(2), 22-43.
- Aladağ, M. (2014). Psikolojik danışman eğitiminin farklı düzeylerinde bireyle psikolojik danışma uygulaması süpervizyonunda kritik olaylar. *Ege Eğitim Dergisi*, 15(2), 428-475.
- Birk, J.M. (1972). Effects of counseling supervision method and preference on empathic understanding. *Journal Of Counseling Psychology*, 19(6), 542-546.
- Borders, L. D. (2001). A systematic approach to peer group supervision. *Journal of Counseling & Development* 69, 248-253.
- Connor, M. (1999). Training and supervision make a difference. Colin Feltham (Ed.). In *Controversies in psychotherapy and counselling*. London: SAGE Publications Ltd .
- Corey, G. (2012). *Theory & practice of group counseling* (8th Ed.). CA: Brooks/Cole.
- Çetinkaya, R.S. ve Kararınmak, Ö. (2012). Psikolojik danışman eğitiminde süpervizyon. *Türk Psikolojik Danışma ve Rehberlik Dergisi* 4 (37), 107-121.
- Drapela, V.J. (1983). Counseling, consultation, and supervision: A visual clarification of their relationship. *The Personnel and Guidance Journal*, Nov., 1983, 158-162.
- Gore Jr. & P., Leuwerke, W.C. (2008). Technological advances: Implications for counseling psychology research, training, and practice. Steven D. Brown, Robert W. Lent. (Eds.). In *Handbook of counseling psychology* (4th Ed.). New Jersey: John Wiley & Sons. 38- 53.
- Grigg, G. (2006). Designs and discriminations for clinical group supervision in counseling psychology: An analysis. *Canadian Journal of Counselling*, 40 (2), 110-122.
- Jain, S. & Roberts, L.W. (2009). Ethics in psychotherapy: A focus on professional boundaries and confidentiality practices. *Psychiatr Clin N Am*, 32(2009), 299-314.
- Janice L. DeLucia-Waack, J.L. (2004). Group counseling. Charles Spielberger (Ed.). In *Encyclopedia of applied psychology Vol. 2*. Florida: Elsevier Academic Pres. 121-126.
- Jevne R., Sawatzky, D., Pare, D. (2004). Seasons of supervision: Reflections on three decades of supervision in counsellor education. *Canadian Journal of Counselling*, 38 (3), 142-151.
- Kees, N.L., Leech, N.L. (2002). Using group counseling techniques to clarify and deepen the focus of supervision groups. *Journal For Specialists In Group Work*, ACA, 27 (1), 7-15.
- Kellum, K.E.H. (2009). *Structured reflecting teams in group supervision: A qualitative study with school counseling interns*. Yayınlanmamış Doktora Tezi, Iowa Univ.
- Ladany, N., Inman, A.G. (2008). Developments in counseling skills training and supervision. Steven D. Brown, Robert W. Lent. (Eds.). In *Handbook of counseling psychology* (4th Ed.). New Jersey: John Wiley & Sons. 338-354.

- McLeod, J. (2003). *An introduction to counselling* (3rd Ed.). Berkshire: Mcgraw-Hill House
- Neukrug, E. (2012). *The world of the counselor: An introduction to the counseling profession* (4th Ed.). CA: Brooks/Cole.
- Özyürek, R. (2009). Okullarda psikolojik danışma ve rehberlik uygulamaları ve öğrencilere sağlanan süpervizyon olanakları: Ulusal bir tarama çalışması. *Türk Psikolojik Danışma ve Rehberlik Dergisi*, 32 (4), 54-63.
- Paessler-Chesterton, H.N. (2008). *A qualitative examination of counseling supervision: An analysis of modality and experience*. Yayınlanmamış Doktora Tezi. Regent Unv.
- Pearson, Q.M. (2006). Psychotherapy-driven supervision: Integrating counseling theories into role-based supervision. *Journal of Mental Health Counseling*, 28 (3), 241-252.
- Pelling, N. (2008). The relationship of supervisory experince, counseling experience, and training in supervision to supervisory identity development. *Int J Adv Counselling*, 30, 235-248.
- Psikolojik danışma ve rehberlik alanında çalışanlar için etik kurallar kitapçığı*.(2007). Türk PDR Derneği.
- Ray, D. ve M. Altekruise. (2000). Effectiveness of group supervision versus combined group and individual supervision. *Counselor Education & Supervision*, 40(1), 19-30.
- Renfro-Michel, E.L. (2006). *The relationship between counseling supervisee attachment orientation and supervision working alliance rapport*. Yayınlanmamış Doktora Tezi. Missisipi State Unv.
- Sommers-Flanagan, J.R. (2004). *Counseling and psychotherapy theories in context and practice: skills ,strategies, and technique*. NJ: John Wiley & Sons.
- Vespia, K.M., Heckman-Stone, C., Delworth, U. (2002). Describing and facilitating effective supervision behaviour in counseling trainees. *Psychoterapy: Theory/Research/Practice/Training*, 39 (1), 56-65.
- Voltan-Acar, N. (1992).Comparison among the experienced and inexperienced group counselors. *PDR'de yirmibeş yıl*. (2003). Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.
- Voltan-Acar, N. (2009). *Grupla psikolojik danışma ilke ve teknikleri* (7.Basım.). Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.
- Voltan-Acar, N. (2012). *Grupla psikolojik danışma ilke ve teknikleri*(9.Basım.) Ankara:Nobel Yayın Dağıtım
- Werth Jr., J.L., Cummings, D.L., Thompson, M.N. (2008). Legal and ethical issues affecting counseling psychologists. Steven D. Brown, Robert W. Lent. (Eds.).In *Handbook of counseling psychology* (4th Ed.). New Jersey: JohnWiley & Sons. 3-17.
- Yalom, I.D. (1992). *Grup psikoterapisinin teori ve pratiği*. İstanbul: Nobel Tıp Kitapevi.

EXTENDED ABSTRACT

Some counseling practices such as group counseling need not only theoretical knowledge but also skills to be used in application settings. An effective development of a counselor can only be obtained by means of a supervisor's instructions and evaluations, who has a profound experience on the subject. As research suggest, group leaders can not detect their mistakes and plan oncoming sessions effectively if they hadn't receive any supervision. In fact these leaders continuously tend to repeat some ineffective solutions (Janice & DeLucia-Waack, 2004). Yet there is not much qualitative or quantitative research to shape supervision concept to make it fit properly into the psychological counseling and guidance context (Mcleod, 2003). This article is focused on building a framework of using supervision in group counseling.

As many of the researchers suggested (Drapela, 1983; Renfro-Michel, 2006; Vespia, Heckman-Stone ve Delworth, 2002; Voltan-Acar, 2009, 2012), not every counselor can execute group counseling sessions as leader. A group leader should have supervision besides going through with some other theoretical lectures. Moreover, it is defined as an educational method in which supervisees have an opportunity to compound their theoretical understanding with the factual field (Paessler-Chesterton, 2008). It is an obligation to have courses such as; group counseling principles and techniques, group dynamics and take part in group laboratories and various groups of different leaders as a member, besides psychological counseling and guidance courses (Voltan-Acar, 2009, 2012). Group leaders must have supervision as well as being educated theoretically and practically since they have the core role in group process which has various different aspects of psychological counseling (Vespia, Heckman-Stone ve Delworth, 2002; Voltan-Acar, 1992). As Corey (2012) stated, the same requirements are necessary for the competency of group leaders and there are three basic conditions that are to be fulfilled by psychological counselors who intent to be group leaders: (1) To have individual psychological counseling, (2) and group counseling as a member, (3) to take part in an educational group or supervision group.

Supervision is a process in which during both individual and group counseling psychological counselor is overseen by an experienced senior counselor. In some cases psychological counselor may experience positive or negative feelings towards his/her client and may lose his/her objectivity. Those may be seen as signs of a need of superior help for psychological counselor. With the help of supervision there is a possible benefit of both the client and the psychological counselor (Voltan-Acar, 2009, 2012). Drapela (1983) also identified supervision as a process of observation, guidance and evaluation of the professional service of psychological counselors. In another definition, supervision is an educational method with which psychological counselors can have their theoretical knowledge associate with practical implementations (Paessler-Chesterton, 2008).

Supervision is characterized by three main elements; supervisor, psychological counselor and client. Yet even it may not be recognized at first sight there is another element. Supervisor himself may be considered having a self-education during this process and the concept "supervisor who is being trained on supervision" should be noticed in this sense (Pelling, 2008). A capable and efficient supervisor should be a capable and efficient psychological counselor (Pearson, 2006). Yet this criteria is not solely enough to become an efficient supervisor. It is essential to have experience both as a psychological

counselor and supervisor. A decent supervisor should personify the client and must be proficient in problem solving (Neukrug, 2012).

Establishing a well-balanced relationship between supervisor and supervisee is fundamentally important when we consider the former as an expert (Ladany ve Inman, 2008). When having such sort of an imbalance, supervisee may end up anxious, as well as the relationship being easily shattered.

As it is in traditional counseling, supervision may be either individual or in group form, both having their unique pros and cons (Mcleod, 2003). There is limited research on forming a compromised theoretical layout of supervision (Ladany ve Inman, 2008) but psychotherapy-based models and supervision-based models may be defined as the two main sub-categories (Neukrug, 2012). Meanwhile some researchers also identify this process considering its theoretical counseling foundation, namely gestalt supervision, behavioural supervision, etc. (Grigg, 2006).

Supervision largely depends on the quality of the data that supervisee presents (Mcleod, 2003). Two-sided mirrors, session reviews and reports, sound and video capture instruments and some other technological tools can be used to collect such data, all having different supportive qualities besides some possible ethical inconvenience (Mcleod, 2003). Yet those should be better regarded as technological assistance to face-to-face supervision for the time being (Gore Jr. & Leuwerke, 2008).

Increasing spotlight of vocational associations and insutitions has made psychological counselors and educational agencies reorganize their supervision practice (Mcleod, 2003). Turkish Psychological Counseling and Guidance Association (2007) has specifically emphasized vocational proficiency and stated that “psychological counselors are also concerned if their colleagues’ practice are scientific, ethical and standarts-compliant or not”. Meanwhile the organization has also limited psychological counselors stating “psychological counselors may only serve, educate and study in the fields that they have been trained and supervised sufficiently”. This rule isalso applied to emerging applications and interventions and psychological counselors must have supervision in these areas too.

Defining ethical responsibilities in supervision is not adequate solely. Additional materials such as recorded cassettes, video-tapes, written summaries etc. should also be inspected ethically. As it is in supervision, if there is a need for records and videotapes out of group sequence, this issue should be explained to group members (Yalom, 1992). An informed consent for group members explaining these details is essential (Corey, 2012). Even nicknames should be used in such cases especially if there are some sexuality discussions and members’ identities must be kept confidential. Especially web-based databases are prone to misuse and even if such systems are used all the possibilities must be unveiled (Jain & Roberts, 2009).

In brief, supervision may be the cure to practical deficiency of psychological counseling training programs. Besides, supervision is a proven factual solution for evaluating psychological counselors’ performance. It is obvious that psychological counselors need such a professional assistance to overcome the specific challenges of group counseling. But there is stil utmost need for theoretical definition and research to overcome confidentiality issues and building a more crystallized framework.